شنبه ۵ مهر ۱۴۰۴
Q14
شماره ۴۵۱۵
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

دانشگاه‌های انگلیس به عنوان کارفرمای ماهر، صادرکنندهٔ بین‌المللی، کاتالیزور بازسازی و نوآور در توسعهٔ شهرها نقش‌آفرینی می‌کنند

نقش ۲۴ میلیارد پوندی دانشگاه در اقتصاد جزیره

ندا اظهری
مترجم

بسیاری از دانشگاه‌های انگلیس تحت فشار مالی بوده و همین امر، می‌تواند آینده آنها را تحت الشعاع قرار دهد. این مسئله، درک نقش اقتصادی آنها را در شهرهای محل ظهور، بیش از پیش مهم جلوه می‌دهد. به‌رغم بازگشت تقریبی ۳ میلیون دانشجو به دانشگاه‌های سراسر انگلیس، آموزش عالی این کشور با سوالات متعددی برای آینده پیش روست. در این میان، بسیاری از دانشگاه‌ها با چالش‌های بودجه‌ای بلندمدتی مواجهند؛ به عنوان مثال، شهریه دانشجویان بومی مقطع کارشناسی عملا حدود یک دهه است که بدون تغییر باقی مانده است؛ چراکه تعداد دانشجویان بومی در سال تحصیلی ۲۰۲۲-۲۰۲۱ به اوج خود رسید اما پیش‌بینی می‌شود به دلیل افزایش هزینه‌های زندگی دانشجویی و تغییرات جمعیتی بلندمدت، با کاهش قابل‌توجهی روبه‌رو شود. شرایط فعلی سیاست‌گذاری انگلیس، عدم قطعیت را برای این بخش به همراه داشته است. در نتیجه، دانشگاه‌ها به طور چشمگیری برای کسب درآمد به دانشجویان بین‌المللی گرایش نشان داده‌اند.

در حال حاضر، دانشجویان خارجی، یک چهارم درآمد دانشگاه‌ها را تشکیل می‌دهند که در مقایسه با سهم ۵ درصدی این گروه از دانشجویان در سال ۱۹۹۵، روند افزایشی را نشان می‌دهد. اما محدود کردن دانشجویان خارجی و پیشنهاد مهاجرت برای کوتاه کردن مدت زمان ویزای فارغ‌التحصیلی و وضع مالیات بر شهریه دانشجویان بین‌المللی، هر دو، این درآمد را در معرض خطر قرار داده‌اند. این مسئله بدان معناست که بسیاری از دانشگاه‌ها با مشکل مالی مواجهند. تقریبا نیمی از آنها ممکن است امسال با کسری بودجه مواجه شوند و نگرانی‌هایی در مورد خطر فروپاشی برخی دانشگاه‌ها وجود دارد. در گزارشی که اندیشکده **centreforcities** منتشر کرده، به این موضوع پرداخته شده که دانشگاه‌های محلی و بومی چگونه می‌توانند با داشتن کارمندان ماهر و صادرکنندگان دانشجویان بین‌المللی به توسعه اقتصادی شهری کمک کرده و به عنوان کاتالیستی برای بازسازی مراکز شهری و نوآوران عمل کنند. مقامات شهری باید اهمیت دانشگاه‌ها را در برنامه‌های رشد محلی و سایر استراتژی‌های توسعه اقتصادی مدنظر قرار دهند. نقش محلی دانشگاه‌ها در حوزه نوآوری بسیار ظریف است و مزایای متعددی از منظر محلی متوجه دانشگاه‌ها به عنوان تولیدکنندگان نوآوری می‌شود. اما این مسئله، همیشه به معنای در اختیار داشتن شرکت‌های نوآور دانشگاهی در اقتصاد محلی نیست. از سوی دیگر، استراتژی صنعتی محلی باید اطمینان حاصل کند که شهرهای بزرگ عمق مزایای ارائه‌شده را به شرکت‌های نوآور توسعه می‌دهند.

شهر دارای دانشگاه الزاماً مرفه نیست

هرگونه تغییر در بخش دانشگاهی، تأثیر نامتوازنی را در شهرهای انگلیس خواهد داشت. «شهرهای دانشگاهی» که به معنای داشتن بیش از یک مکان دانشجویی ثبت‌شده به ازای هر ۱۰ نفر ساکن تعریف می‌شوند، شامل آکسفورد و کمبریج و نیز نقاطی مانند کاردیف، یورک و آبردین می‌شوند. بیشتر شهرهای بزرگ، مانند بسیاری از شهرهای کوچک‌تر با اقتصادهای ضعیف، حضور دانشگاهی قابل‌توجهی دارند. در این میان، یک‌سوم شهرهای انگلیس هیچ دانشگاه ثبت‌شده‌ای ندارند.

حضور دانشگاه در یک منطقه می‌تواند به اقتصاد آن کمک کند اما این تضمین‌کننده رفاه در آن منطقه نیست. در این میان، بسیاری از نقاط دارای دانشگاه مانند اندیمونرک و کمبریج اقتصادهای موفق و مولد دارند. این دو، شهرهایی‌اند که با تعداد معدودی دانشگاه در آنها مستقرند یا هیچ دانشگاهی ندارند. پنج شهر در جمع ۱۰ شهر برتر و مولد انگلیس شامل اسلاف، آلدرشات، وورثینگ، سوندون، و میلتون کینس، هیچ دانشگاه ثبت‌شده‌ای ندارند. در این میان هادرزفیلد، سوانزی، هال، و نانتیگهام دارای دانشگاه‌های بزرگی‌اند درصورتی‌که جزء ۱۰ شهر آخر این گروه از نظر مولد بودن قرار دارند.

گزارشی که از سوی این اندیشکده منتشر شده، به چهار نقش اقتصادی دانشگاه‌ها در اقتصادهای محلی شهرهای مختلف در سراسر انگلیس اشاره دارد که عبارتند از کارفرمایان ماهر، صادرکنندگان بین‌المللی، کاتالیزورهای بازسازی مراکز شهر و نوآوران.

مکان‌های دانشگاهی به ازای سهم جمعیت درسال ۲۰۲۱

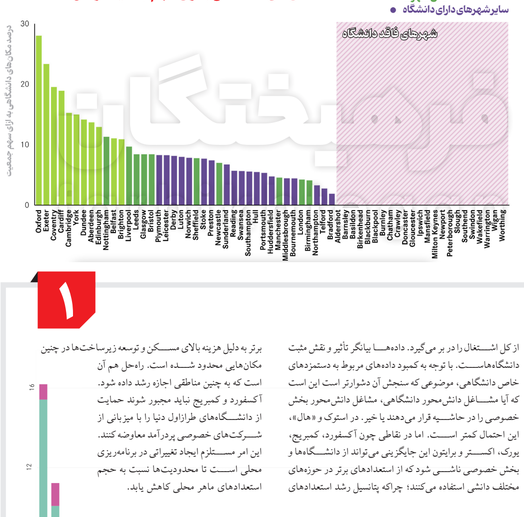

۱

دانشگاه‌ها به عنوان کارفرمایان ماهر

دانشگاه‌ها در بسیاری از شهرها، کارفرمایان محلی مهمی هستند. بیش از یک‌ششم یا ۱۶ درصد از کل مشاغل کسب‌وکار در دو دانشگاه آن خلاصه می‌شود که بیشتر از مجموع تمام مشاغل محاسباتی، علمی و مشاوره‌ای آن است. این رقم در کمبریج ۱۱ درصد است. این بخش در شهرهای بزرگی مانند نانتیگهام و شفیلد، ۴ درصد از کل اشتغال را تشکیل می‌دهد؛ در لیورپول دانشگاه‌ها به اندازه مجموع مشاغل صنایع مالی و حقوقی تشعّزایی می‌کنند.

مشاغل دانشگاهی اغلب به مهارت بالایی نیاز دارند

مهارت بالا فقط شامل نقش‌های دانشگاهی نمی‌شود که معمولا کمتر از نیمی از کل مشاغل دانشگاهی را تشکیل می‌دهند. بیشتر مشاغل دانش‌محور غیردانشگاهی شامل کارکنان اداری و نقش‌های مدیریتی، حرفه‌ای و اداری نیز جزء مشاغل بسیار حرفه‌ای قرار می‌گیرند. دانشگاهیان و نقش‌های غیردانشگاهی با مهارت بالا، حتی اگر سهم آنها در کل اشتغال نسبتا پایین باشد، سهم قابل‌توجهی از «بخش دانش‌محور» یک شهر را تشکیل می‌دهند. بیش از نیمی از مشاغل دانش‌محور در آکسفورد، در دانشگاه‌های این شهر مستقرند. این رقم در دانلدی، کمبریج، کانترنی و اکستر بیش از یک‌سوم است. دانشگاه‌ها حتی در شهرهایی با خطوط مبنای بسیار متفاوت، سهم مشابهی در مناطق دانش‌محور محلی دارند. به عنوان مثال، آموزش عالی حدود یک‌پنجم مشاغل دانش‌محور را در «هال» و ادینبورگ به خود اختصاص می‌دهند. اما منطقه دانش‌محور خصوصی «هال» یک چهارم اندازه پایتخت اسکاتلند است. کمبریج و دانلدی در این میان بازارهای شغلی مشابهی دارند. دانشگاه کمبریج، بیش از ۱۱ هزار شغل یا مهارت بالا را به منطقه دانش‌محور خصوصی یا حدود ۱۸ هزار شغل، ارائه می‌دهد. در دانلدی، دانشگاه‌ها با حدود ۴ هزار شغل، مشاغل دانش‌محور کمتری را تشکیل می‌دهند اما به دلیل ضعیف‌تر بودن بخش خصوصی که در مجموع ۵۰۰۰ شغل را در بر می‌گیرد، سهم مشابهی در تعداد کل مشاغل دانش‌محور در شهر ایفا می‌کنند.

مشاغل دانش‌محور وابسته به حضور دانشگاه‌ها در یک منطقه هستند

در دانلدی و «هال» و نیز استروک، پلیموث و ساندرلند دانشگاه‌ها عنصر مهمی از اقتصاد هر شهر را تشکیل می‌دهند. آنها کادر دانشگاهی پردرآمد را جذب و بسیاری از موقعیت‌های شغلی غیرآکادمیک ماهر را ایجاد می‌کنند که اگر دانشگاه وجود نداشت، احتمالا چنین مشاغلی هم در شهر وجود نداشتند. برخی مناطقی که دانشگاه‌ها نقش بزرگی در دانش‌محوری آنها ایفا می‌کنند، بخش‌های خصوصی کوچک‌تر از حد انتظاری دارند. یک‌چهارم مشاغل دانش‌محور در آکسفورد، از نقش‌های غیرآکادمیک در دانشگاه‌ها برخوردارند. در مقابل، این رقم در شهر ریدینگ که سهم مشابهی از افراد ماهر را دارا است، از هر ۴۰ شغل تنها یک شغل دانش‌محور را به خود اختصاص می‌دهد. در عین حال، حوزه دانش‌محور خصوصی در ریدینگ که ۲۵ درصد از کل اشتغال این منطقه را بر عهده دارد، بسیار بزرگ‌تر از آکسفورد با سهم ۱۰ درصدی است. «یورک» نمونه دیگری از یک شهر دانشگاهی با جمعیت افراد ماهر است، اما بخش دانش‌محور خصوصی نسبتا کوچکی دارد و ۱۳ درصد از کل اشتغال را در بر می‌گیرد. داده‌ها بیانگر تأثیر و نقش مثبت مکان‌هایی محدود شده است. راه‌حل هم آن است که به چنین مناطقی اجازه رشد داده شود. آکسفورد و کمبریج نباید مجبور شوند حمایت از دانشگاه‌های طراز اول دنیا را با میزبانی از شرکت‌های خصوصی پردرآمد معاوضه کنند. این امر مستلزم ایجاد تغییراتی در برنامه‌ریزی است تا محدودیت‌ها نسبت به حجم استعدادهای ماهر محلی کاهش یابد.

سهم دانشگاه‌ها از کل کارمندان شهری برحسب اشتغال

۲

دانشگاه‌ها در حکم صادرکنندگان بین‌المللی

دانشگاه‌ها در سال ۲۰۲۲ با درآمدزایی از دانشجویان بین‌المللی قریب به ۲۴ میلیارد پوند به اقتصاد انگلیس تزریق کردند. آن‌ها خدمات آموزشی را به گروهی از دانشجویان خارجی ارائه می‌دهند که به واسطه پرداخت شهریه، برای مؤسسات آورده مالی دارند. این دانشجویان همچنین با هزینه کردن برای کالاها و خدمات حین تحصیل، برای اقتصاد محلی هم سودآوری دارند. این بخش با مقایسه تأثیر ارزش افزوده ناخالص (GVA) صادرات مرتبط با دانشگاه نسبت به سایر فعالیت‌های صادراتی در شهرها، به تأثیر محلی دانشگاه‌ها به عنوان صادرکنندگان بین‌المللی می‌پردازد. دانشگاه‌ها در اکستر، دانلدی و لستر بیشترین اهمیت را برای صادرات بین‌المللی قائل هستند؛ جایی که دانشجویان بین‌المللی حدود ۱۵ درصد از کل ارزش هر شهر را تشکیل می‌دهند.

آن‌ها همچنین نقش مهمی در شهرهای بزرگی مانند نیوکاسل با سهم ۹ درصدی و نانتیگهام با سهم ۸ درصدی ایفا می‌کنند. از میان ۶۰ منطقه، دانشگاه‌ها براساس تأثیر ارزش افزوده ناخالص، در بیش از نیمی از شهرهای انگلیس و در بین ۱۰ کشور برتر صادرات بین‌المللی قرار دارند. دانشگاه‌ها، صنعت صادراتی بین‌المللی برتر در اکستر، دانلدی، لستر و نانتیگهام و ورثیم دوم در نیوکاسل و لیدز محسوب می‌شوند. آن‌ها همچنین در مقایسه با خدمات حقوقی، صادرکنندگان بین‌المللی بزرگ‌تری در کاردیف، تولیدفلز در شفیلد و خدمات پشتیبانی تجاری در پرایتون هستند. اتکا به دانشگاه‌ها در برخی مناطق، نشان‌دهنده کوچک بودن بخش صادرات بین‌المللی آنهاست. دانشگاه‌ها هفتمین منطقه بزرگ صادراتی در کمبریج و برادفورد به شمار می‌روند. اما در کمبریج، ارزش صادرات بین‌المللی دانشگاه به ازای هر کدام از ساکنان این منطقه، ۶ برابر بیشتر از برادفورد است. چراکه کمبریج از سایر صنایع صادراتی ارزشمند نیز برخوردار است، در حالی که برادفورد در کل، اقتصاد تجاری بین‌المللی کوچک‌تری دارد. در شهرهای بزرگی که دانشگاه‌ها، رتبه‌های برتر را در اختیار دارند مانند نیوکاسل، نانتیگهام و شفیلد، این امر ممکن است بیانگر عملکرد نسبتاً ضعیف سایر مناطق صادرکننده باشد. نقش دانشگاه‌ها به عنوان صادرکنندگان بین‌المللی در شهرها نشان می‌دهد که چگونه سیاست‌های ملی برای مهار مناطق دانشجویی بین‌المللی، مانند کوتاه کردن مدت و ویزای کارفارغ‌التحصیلان و مالیات بر دانشجویان بین‌المللی، تأثیرات محلی خود را به همراه خواهد داشت. هرگونه تغییری، به طور گسترده در سراسر کشور احساس خواهد شد، به ویژه در شهرهایی با اقتصادهای در حال رکود مانند لستر، پلیموث و هال که دانشگاه‌ها یکی از مهمترین صنایع صادراتی آن‌ها هستند. سیاست ملی باید ارزش دانشگاه‌ها را برای اقتصادهای صادراتی شهر به رسمیت شناخته و در کنار آن، درک کند که چگونه دانشگاه‌ها را در نظر گرفتن آینده این منطقه، چنین نقشی را ایفا کرده‌اند.

رشد ۴۱ درصدی دانشجویان خارجی تحصیلات‌تکمیلی

نقش ویژه‌ی رشد دانشگاه‌ها به عنوان صادرکنندگان بین‌المللی، منعکس‌کننده انگیزه‌هایی است که با آن مواجه هستند. دانشگاه‌ها هرگز صادرکنندگان بین‌المللی بزرگی نبوده‌اند: در حالی که سهم دانشجویان خارجی در مقطع کارشناسی در ۳۰ سال گذشته از ۹ درصد به ۱۶ درصد افزایش یافته و سهم دانشجویان تحصیلات تکمیلی نیز با رشد بیشتری روبه‌رو بوده و از ۳۰ درصد به ۷۱ درصد رسیده است. دانشجویان تحصیلات تکمیلی اکنون یک چهارم کل جمعیت دانشجویی را تشکیل می‌دهند، در صورتی که این رقم در سال‌های ۱۹۹۵-۱۹۹۴ تنها ۴ درصد بوده است. این امر در میان دانشجویان تحصیلات تکمیلی در دانشگاه‌هایی که پیش‌تر با عنوان دانشگاه‌های «پلی‌تکنیک» فعالیت می‌کردند، بیشتر مشهود است. این دانشگاه‌ها به طور سنتی جزء مؤسسات آموزشی متمرکز بر مدارک حرفه‌ای، و نیز فنی و حرفه‌ای در مناطق شهری بوده‌اند. در حالی که این مؤسسات در ۱۹۹۵-۱۹۹۴ نیمی از سهم دانشجویان بین‌المللی دانشگاه‌های گروه‌راسل را در برگرفته‌اند، این سهم در سال ۲۰۲۴-۲۰۲۳ حدود ۷۷ درصد شده که در مقایسه با حدود ۷۱ درصد در ۳۰ سال گذشته، رقم بالاتری را به خود اختصاص داده است. این روند نشان‌دهنده تغییرات در مدل تأمین مالی دانشگاه‌هاست. مؤسسات در سال‌های اخیر بیشتر به هزینه‌های بین‌المللی متکی شده و هزینه‌های داخلی را محدود کرده و ثابت نگه می‌دارند. دانشگاه‌های پلی‌تکنیک سابق، نسخه‌ای تقویت شده از این روند هستند که نقش نسبی آن‌ها در ارائه مهارت‌های محلی به ضرورت، کاهش یافته است. محدودیت‌های فعلی و احتمالاً آینده بر پذیرش دانشجویان بین‌المللی، این مدل را آسیب‌پذیر می‌کند. هر سیاست ملی که بخواهد دانشگاه‌های مختلف، نقش‌های متفاوتی ایفا کنند، مانند دانشگاه‌های پلی‌تکنیک که به طور سنتی عمل می‌کردند، مستلزم تغییر در سیاست‌های کنترل منابع درآمد مانند شهریه‌های داخلی ثابت است.

سهم دانشگاه‌ها نسبت به صادرات بین‌المللی

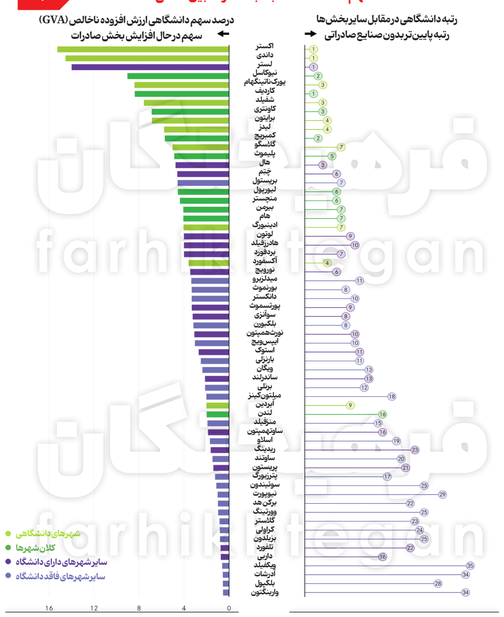

ادامه در صفحه ۵

شنبه ۵ مهر ۱۴۰۴
Q14
شماره ۴۵۱۵
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

۳

دانشگاه‌ها به عنوان کاتالیزور بازسازی مراکز شهری

سیاستمداران و ساکنان مناطق مختلف، به وضعیت مراکز شهر خود اهمیت می‌دهند به گونه‌ای که عملکرد معابر اصلی یک شهر، معیار کلیدی برای ثروت اقتصادی آن منطقه به شمار می‌رود. در این زمینه، دانشگاه‌ها با جذب دانشجویان، ابزاری مهم برای بهبود وضعیت معابر اصلی هستند. در شهرهای دانشگاهی و شهرهای بزرگ، تقریباً ۶ درصد از ساکنان مرکز شهر ۱۸ تا ۲۹ سال سن دارند. در شهرهایی که دانشگاه وجود ندارد، این رقم تنها ۲ درصد است. این تأثیر در شهرهایی که دارای پردیس‌های مرکزی هستند، مشهودتر است.

مسئله‌ای که وجود دارد، این است که حضور گسترده دانشگاه در شهرها تضمین نمی‌کند دانشجویانی که در مرکز شهر زندگی می‌کنند، پس از فارغ‌التحصیلی و تبدیل شدن به نیروی کار، در آن شهر ماندگار شوند و به عبارتی، حضور دانشگاه هیچ تأثیری بر سهم افراد ۲۵ تا ۲۹ ساله ساکن در مرکز شهر ندارد. فارغ‌التحصیلان دانشگاهی، برای عملکرد اقتصادی یک شهر از دانشجویان کل آن مهم‌تر هستند. اگرچه داده‌ها نمی‌توانند نشان دهند که کدام یک از کارگران جوان، فارغ‌التحصیلان محلی هستند، اما واضح است که دانشن دانشگاه‌ برای افزایش تعداد کارگران جوان در مرکز شهر کافی نیست. حفظ فارغ‌التحصیلان در مراکز شهری نیاز مند مداخلات دیگری مانند تأمین مسکن مناسب و امکانات رفاهی است. از همه مهم‌تر، حفظ فارغ‌التحصیلان در هر شهر به فرصت‌های اقتصادی متعددی مانند مشاغل دانش‌محور یا مهارت بالا و مسیر های شغلی، بستگی دارد که می‌تواند در منطقه پیدا کنند.

دانشجویان در جوان‌تر شدن مراکز شهرهای انگلیس نقش اصلی ایفا می‌کنند. از سال ۲۰۰۱، شهرهای بزرگ و شهرهای دانشگاهی، این روند را دنبال می‌کنند. در نیمه نخست این دوره، دانشجویان تقریباً نیمی از رشد جمعیت در مراکز شهرهای انگلیس و ولز و نیز بیش از نیمی از این رشد را در شهرهای بزرگ به ویژه در نانتیگهام، نیوکاسل، شفیلد و لیورپول به خود اختصاص می‌دادند. تأثیر دانشگاه‌ها بر جمعیت شهری، به معابر اصلی محلی و برخی امکانات رفاهی مانند زندگی شبانه کمک می‌کند. نرخ خالی بودن مراکز شهری در شهرهای دانشگاهی ۱۱ درصد کمتر از شهرهای مشابه با نرخ ۱۴ درصد است. اگرچه نباید در این مورد اغراق کرد اما معمولاً دانشجویان در مقایسه با کارگران و گردشگرانی که می‌توانند به حفظ دامنه وسیع‌تری از امکانات رفاهی شهری در معابر اصلی کمک کنند، قدرت خرید یکسانی ندارند.

شهرها می‌توانند با فراهم کردن زمینه توسعه، به دانشگاه‌ها کمک کنند. رشد حوزه «ساخت برای اجاره» (BtR) یکی از اهرم‌های این موضوع محسوب می‌شود. دانشجویان می‌خواهند در نزدیکی محل تحصیل خود زندگی کنند و شرکت‌های BtR که اقامتگاه‌های دانشجویی هدفمند (PBSA) را برای برآوردن این تقاضا ارائه می‌دهند، منبعی برای سرمایه‌گذاری خصوصی در این شهرها هستند.

افزایش نقش اقامتگاه‌های دانشجویی هدفمند (PBSA) در بازسازی مراکز شهری، خطراتی به دنبال دارد. تقاضا در برابر هرگونه محدودیت در آینده برای دانشجویان بین‌المللی آسیب‌پذیر است و ارائه آن به شهرها کمکی به حفظ و جذب کارگران فارغ‌التحصیل نمی‌کند. همچنین، ظهور PBSA، سایر مسائل مربوط به سیاست‌گذاری پیرامون ارائه مسکن متعارف در مراکز شهری را برجسته می‌کند.

نقش دانشگاه‌ها در بازسازی مرکز شهری «کاونتری»

اگر بخواهیم به نقش دانشگاه‌ها در بازسازی مرکز شهری «کاونتری» اشاره کنیم، باید اشاره کرد که این منطقه، دو دانشگاه بزرگ «وارویک» و «کاونتری» را در خود جای داده است؛ اولی در حاشیه شهر و دومی در خارج از مرکز شهر واقع شده‌اند. این مؤسسات تغییراتی در وسعت و قدمت مرکز شهر ایجاد کرده‌اند به طوری که کل ظرفیت‌های دانشجویی آن بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۲ از ۴۱ هزار نفر به ۶۷ هزار نفر افزایش یافته است. همزمان با افزایش جمعیت در مرکز شهر، سه چهارم این افزایش مربوط به ساکنان جوان‌تر بوده است که بسیاری از آن‌ها دانشجو هستند. در کنار آن، سرمایه‌گذاری خصوصی از طریق PBSA و فعالیت مستقیم دانشگاه، بازسازی مرکز شهر را به رهبری شورا بهبود بخشیده است. رشد PBSA در منطقه کاونتری از سال ۲۰۱۹ از سایر شهرها جز لندن، پیشی گرفته و روی توسعه حاشیه مرکز شهر متمرکز بوده است.

۴

دانشگاه‌ها به عنوان نوآور

دانشگاه‌ها مؤسساتی با ارتباطات قوی در اقتصاد جدید با فعالیت‌هایی دانش‌بنیان و نوآور هستند که رشد بهره‌وری را در آینده به دنبال خواهند داشت. بنابراین، شهرها به این مؤسسات به چشم نوآوران محلی نگاه می‌کنند. دانشگاه‌ها، پروژه‌های فعالیت‌های نوآور: دانشگاه‌ها به‌ویژه مؤسسات پژوهش‌محور، در سازمان‌دهی شرکت‌های نوآور در نقاطی با اقتصاد جدید کمک می‌کنند. همایگی یک شهر یا منطقه در پنج کیلومتری یک دانشگاه پژوهش‌محور، ۴۸ درصد در توسعه اقتصادی آن منطقه، اثر دارد. این نقاط تأثیر چندانی روی کل تعداد شرکت‌های نوآور در یک شهر به جا نمی‌گذارند. دربواره اسپین‌آف‌های دانشگاه‌های انگلیس (شرکت‌های زایشی یا برآمده از دانشگاه) بین سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۲۴ منتشر شده، این مراکز آموزشی در شهرها ایجاد کرده‌اند که حدود ۲ درصد را شامل می‌شود.

استقرار شرکت‌های زایشی دانشگاهی در معدودی از شهرها: لندن، کمبریج و آکسفورد که سه شهر برتر انگلیس هستند، ۴۰ درصد از کل شرکت‌های زایشی دانشگاهی انگلیس را تشکیل می‌دهند که در مجموع حدود ۸۰۰ شرکت را در بر می‌گیرند. سایر شهرهای بزرگ تنها یک چهارم این تعداد را تشکیل می‌دهند؛ به‌عنوان مثال، نیوکاسل و نانتیگهام هر دو ۷۰ سال گذشته هر کدام تنها ۵۰ شرکت زایش تولید کرده‌اند.

ایجاد شرکت‌های زایشی تضمین‌کننده ماندگاری نیست: تقریباً نیمی از شرکت‌های زایشی دانشگاه‌های شهری در طول سه دهه‌به محل دیگری نقل مکان می‌کنند. لندن مقصد اصلی است و تقریباً هر شهر دیگری شرکت‌های زایشی دانشگاه‌را به پایتخت واگذار می‌کند. ۴۰ درصد از شرکت‌های زایشی دانشگاه‌های لندن توسط مؤسساتی در سایر نقاط بریتانیا ایجاد شده‌اند. این امر بیانگر قدرت جذب بالای لندن است. در حالی که سایر شهرهای بزرگ عملکرد ضعیف‌تری از خود نشان داده‌اند، بعد از لندن، منچستر دومین جاذبه قوی را در انگلیس از آن خود کرده است. اما این بیشتر از طریق حفظ تولید شرکت‌های زایشی در سطح محلی اتفاق می‌افتد. این شهر یک چهارم تعداد شرکت‌های زایشی لندن را جذب می‌کند. از بین شهرهای بزرگ، تنها لندن و گلاسگو تعداد شرکت‌های زایشی بیشتری نسبت به تعداد شرکت‌های نقل مکان کرده جذب می‌کنند. کمبریج و آکسفورد تنها از نظر تولید شرکت‌های زایشی پس از لندن قرار می‌گیرند، اما با توجه به اینکه هر کدام از آن‌هایش از ۱۰۰ شرکت در اختیار دارند، با فاصله‌ای نسبت به لندن، بیشترین تعداد شرکت‌های زایشی را در دل می‌دهند. شرکت‌های اسپین‌آف این دو شهر بیشترین شرکت‌های زایشی را تشکیل می‌دهند که به‌طور کلی مناطق شهری را رقم می‌کنند. شرکت‌هایی که اسپین‌آف‌ها تولید می‌کنند، ماندگاری بیشتری دارند: شرکت‌هایی که در شهرهای بزرگ، به‌استثنای لندن و شهرهای دانشگاهی، باقی می‌مانند، کمترین شانس بقا را در طول یک دهه دارند.

الگوهای شرکت‌های زایشی که به مناطق غیرشهری منتقل می‌شوند

مناطق غیرشهری ۹ درصد از شرکت‌های زایشی دانشگاهی را تولید می‌کنند، اما پس از مهاجرت شرکت‌ها، ۲۶ درصد از آن‌ها در این مناطق ساکن می‌شوند.

۱ آکسفورد و کمبریج: دوسوم شرکت‌های زایشی که از کمبریج خارج شده و سه‌چهارم شرکت‌هایی که آکسفورد را به مقصد مناطق غیرشهری ترک می‌کنند، در فاصله ۲۰ کیلومتری هر شهر مستقر می‌شوند. این امر بیشتر به پارک‌های تجاری خارج از مرزهای شهر مربوط بوده و می‌تواند بیانگر محدودیت‌هایی چون کمبود قضای اداری در مناطق شهری آن‌ها باشد.

۲ شهرهای بزرگ خارج از لندن: در مقابل، تنها ۳۰ درصد از شرکت‌های زایشی که شهرهای بزرگ را به مقصد مناطق غیرشهری ترک می‌کنند، در فاصله ۲۰ کیلومتری باقی مانده و پراکندگی یکنواخت‌تری در سراسر کشور دارند. اینکه این شرکت‌ها تعداد شرکت‌های زایشی را از شهرهایی برابر با ابعاد خود جذب نمی‌کنند، نشان می‌دهد که شهرهای بزرگ، با توجه به نقشی که باید در اقتصاد ملی ایفا کنند، به اندازه کافی جاذب نوآوری نیستند.

۳ لندن: تصویر در پایتخت چندان واضح نیست. اگرچه نسبت مشابهی از شرکت‌های زایشی به مناطق غیرشهری در فاصله ۲۰ کیلومتری شهر می‌کنند، در فاصله ۲۰ کیلومتری باقی مانده و پراکندگی یکنواخت‌تری در سراسر کشور دارند. اینکه این شرکت‌ها تعداد شرکت‌های زایشی را از شهرهایی برابر با ابعاد خود جذب نمی‌کنند، نشان می‌دهد که شهرهای بزرگ، با توجه به نقشی که باید در اقتصاد ملی ایفا کنند، به اندازه کافی جاذب نوآوری نیستند.

جابه‌جایی شرکت‌های زایشی دو نکته اصلی را در مورد نوآوری تحت رهبری دانشگاه در شهرها مطرح می‌کند:

۱ شهرهایی که شرکت‌های زایشی دانشگاهی تولید می‌کنند، بیشتر «پرورشگاه» نوآوری هستند تا «باغ‌هایی» که نوآوری در آن‌ها ریشه دارد. تولید شرکت‌های زایشی آکسفورد و کمبریج برای اقتصاد ملی ارزشمند بوده و داشتن یک اکوسیستم نوآورانه محلی اهمیت بالایی دارد. اما شرکت‌های زایشی متعلق به شهرهای دانشگاهی برای صنعت نوآوری محلی ارزش کمتری دارند؛ چراکه بسیاری از شرکت‌هایی که تولید می‌کنند به جای دیگری منتقل می‌شوند؛ در غیر این صورت عملکرد بهتری داشتند.

۲ شهرهای بزرگ خارج از لندن در معرفی مقاصدی برای شرکت‌های زایشی دانشگاهی که جابه‌جا می‌شوند، سهم خود را انجام نمی‌دهند. این شهرها باید بیشترین دسترسی به منابع مالی و نیروی کار ماهر را برای این شرکت‌های نوآور فراهم کنند. اما آن‌ها تعداد زیادی از شرکت‌های زایشی را خارج از آنچه دانشگاه‌های محلی آن‌ها تولید می‌کنند جذب نکرده و این تعداد بسیار کمتر از شرکت‌های زایشی در لندن است. این موضوع به مسأله سیاست ملی در مورد عملکرد ضعیف شهرهای بزرگ انگلیس در خارج از پایتخت مربوط می‌شود.

یک‌پنجم اسپین‌آف‌ها از انگلیس مهاجرت می‌کنند

شهرهای بزرگی که به رشد شرکت‌های زایشی کمک نمی‌کنند، برای اقتصاد خطرناک‌اند. به ویژه اگر به معنای «نشت» نوآوری به خارج از کشور باشد. این شرکت‌های زایشی دانشگاهی، اگرچه تعدادشان پایین است، اما احتمالاً قرائز از سهم خود عمل می‌کنند. آن‌ها نماینده حوزه‌های پیشرفته بوده و در مؤسسات متمرکز بر پژوهش رشد می‌کنند و نرخ بقای ۵ساله آن‌ها حدود ۹۰ درصد گزارش شده که بسیار بالاتر از میانگین انگلیس با شانس بقای ۴۰ درصد است. چنانچه بهترین شرکت‌ها نتوانند آنچه را که نیاز دارند در شهرهای انگلیس پیدا کنند، به احتمال زیاد به خارج از این کشور نقل مکان خواهند کرد.

حدود یک‌پنجم از شرکت‌های زایشی دانشگاه‌های انگلیس در خارج از کشور دیس می‌شوند. بیش از یک‌سوم از این شرکت‌ها به آمریکا می‌روند که اکثریت قریب‌به‌اتفاق آن‌ها از دانشگاه‌های آکسفورد، کمبریج و شهرهای بزرگ جدا شده‌اند. اگرچه اعداد و ارقام چشم‌گیر نیستند، اما نگرانی باید در مورد انواع شرکت‌های خارج‌شده از انگلیس و نیز دلایل این خروج باشد. دسترسی به تأمین مالی استارتاپ‌هایکی از جذابیت‌های شرکت‌های نوآور انگلیسی است که به‌عنوان محرکی برای خروج از انگلیس و نقل مکان به آمریکا برای آن‌ها عمل می‌کند. عوامل ثانویه ممکن است دسترسی به فضای آزمایشگاه، بازارها و محیط‌های نظارتی باشد. برخی از شرکت‌های نوآور صرف‌نظر از این موضوع، برای دسترسی به بازارهای سرمایه عمیق‌تر در آمریکا به خارج از کشور می‌روند. اگر شرکت‌ها، به‌عنوان مثال، به تأمین مالی آمریکا دسترسی داشته باشند و در عین حال بیشترین اشتغال را در انگلیس حفظ کنند، ممکن است مشکلی برای انگلیس ایجاد نکند، اما سیاست ملی باید مراقب عملکرد ضعیف شهرهای بزرگ باشد، چراکه به‌طور مستقیم می‌تواند روی تصمیم‌گیری‌های شرکت‌های ترک انگلیس نقش داشته باشد.

شرکت‌های زایشی دانشگاهی که بین سال‌های ۲۰۲۴-۲۰۲۱ براساس مقصد و مبدأ به خارج ازکشور نقل مکان کرده‌اند

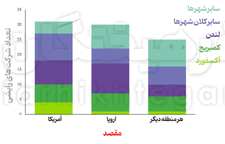
سایرشهرها
سایرکلان‌شهرها
لندن
کمبریج
اکسفورد
تعداد شرکت‌های زایشی
40
30
20
10
0
آمریکا
اروپا
هرمنطقه‌دیگر
مقصد